

Eesti Osakondade Peterburi komitee häälekandja.

№ 122.

PÄEWALEHT.

Pühapäeval, 8. juuni 1912.

„Demokraatline” Eesti.

Wärsteltäpsetatud „demokraatline”
Eesti wabariik on uue muutuse oma walituse peres läbielanud. Rahwaestuse asutawa kogu tagaiste lauda on jõutud koalitsiooni ministriumini, kelle ees endine maaliitlaste-rahwaerakondlaste ministrium jättis tagasiastus. Tagasiastumine olla juure radikaalse enamuse tõttu korda saadetud, nii et Eesti töölised walituse „demokratiseerimise” mõttes uutele peremeestele ainult „dine” wõinud jõuda. Uue walituse programmis seista muuseas maa jottialiseerimine suurmaamantide eksproprioneerimise teel jne., — ühejõnaga kõik, mida eestlased rahwale karwis. Nii wõinud siis kottuleppelased endi poliitikat jattata, j. a. jui ees lubada tegelikult aga „demokraatia” kaitseks tööliste tapalawale kihutada, ja kelle wastu?

Liitriikide wafall-riigina, kel poliitikas miinimum iseseiswust ja kelles töölised rahwuswahelisele imperialismile ära müüdnud, on sõherdune poliitika, pikale wältawa kodufoja puhul, loomulikuna masjede rahustamise abinõuks. Kuid ühtlasi on see ka walituse meeleheite järelduseks, millega seda kaswawat kuristikku täita, mis üht poolt ammulumatud rahu töotusteta tulewikku lükkab, teiselt poolt aga walituse „demokraatlikkust” maa juurenemate wilestuste palge ees halastamata paljastab. Et wiimane asjaole tõde, seda kinnitawad alalised streigid, mis kodanliste ajalehede walgustusel küll „puhas majanduslikult iseloomu kanda,” tegelikult aga sülgaw poliitilise ulatusega on ja faktiliselt walituse demokraatlikkuse „olukorrale risti wastu seawad. Nii wältawat Tallinnas trükitööliste streik mitmendat nädalat ja ometi ei leia „walitus” mingit „päästetud” sellest ülejäämisest. Wastuotsja, üleküldise streigi

kawatuse elluwõimimine olla ifegi üks lähe maaja küsimistest.

Seda arwesse wõttes on Eesti koalitsiooni-meeste liitriikide käealustena seisuford äärmiselt täbar. Ja küsitawaks jääks, kas lubaduste töötamine jui enam midagi aitab, kui asutawa kogu liige Joonas „nõukogude walituse asutamise” päewakorrale wõtnud, mille läbiharutamiseks asutawas kogus 12-liikmeline komisjon walitud. Muudugi tuleb jui all „demokraatlikka” nõukogusid mõista, kes rewolutsioonilikkusest ja enamusest seisuse jaina tatta, — siiski on see, ja mui liiresti lähenewa lõpu arwete. Kuu saab siis hõrga loas pidada? Weel eestlased töölised, kellele maa wafalliriigiline rahwuswaheline seisuford millesse kodanlus ühes kottuleppelastega Eesti „ijamaa päästekomitee nimel” paiskas, fird ometi filmad lahti teinud.

Maa iseseiswus, liitriikide poolt kodanlusele lubatud rahwuswõriline sabatun, mille riisfednistamiseks pidulik akt toimepandi, sejab alles jónades, ja Eesti juuremitemeestid pole jui juttugi kui Ingliise laewad randasid piiramas, et kaubanduslike uuendamise läbi käimisi takistada ja oma ainuõigust uuel ajumaal maksma panna.

„Demokraatline” Eesti wabariik jääb seefuguste jije- kui walitsuspoliitika wastolude juures peatselt kuwale, — ja läheb Nõukogude Wenemaal korda filmapiltu, halwawat Soome kodanluse awantüüri warem murda, — siis on selleks küll eeldusi, et Eesti nõukogude wõim kommunistilistel alustel maksma hakkab. Sünib see wälise Eesti töbrahwa teostusel, ehk isemise pööre teel — ütleb kulenit.

Mispärast, kellele ja kuidas meie Pihkwa ära andsime.

Neljapäew ja reede, 22. ja 23. mai, lätsid Pihkwas mööda, nagu harilikult: ilma walgete tormijooksudega Jõhori wäelinnil ja kogu wäerinna ofade walituse juures, mis Pihkwa läheduses. Wiiski ei wõinud seda muutuist ettehelda, mis ööl wastu 24. mai algas, kui seda wahu uhtumist wäljaarwata, mis N. diiwisi staabis päewa taks enne kurtahlikku Jõhori järre — Marienburgi wahelisi wäerinna mahajätmist jündis.

N. diiwisi staabiülema Ritt (puhast tõugu eksemplaar nõndanimetatud „sõja-eriteadlastest”) küis juba kauemat aega walgete wäesofade staabis wemastuse läbiwäärtimisi pidamas ja kadus sinna tundide wiiji, tagasitules andis aga asjast huiwitatud seifimeestele pöitlewaid ja kurje wastuseid, kui wiimased Walge-Eesti wägede meeleolu ehk wastaswägede juhatajate poliitilise ilme üle teateid tahtsid. See ei wõinud staabi komisjarile tähelepanemataks jääda. Wägede staabi seifimeestega nõupidades andis juba küs diiwisi lubataiat wahi

alla wõtta, et seifituswõimalust saada, kuuwõrd põhjendatud ja õiged kartused komandöri wõõrsillakude üle on. Nitt aga, nähtawasti, oma kaaslaste läbi sellest teada saades, lastis kontr-käsupaga komisjari kinniwõtta, „kes julgenud läbi ausat sõjameest teotada”. Minult järgmisel hommikul wabastasid polit. ojak. seifim, kes staabi lõitnud, komisjari oma isikilise wastutusele.

Asja uurimisel läks Rittil korda ennast puhtaks peseda ja seifimehi polit. ojakommissaristuma panna, et kuulujutud tema miinest walgete poole alatu wale on ja et päälegi täna-homme punaste wägede poole kogu wäerinna walgete eesalgad uulla. Järgmisel hommikul, läks Ritt, teda pea alati wõõrsillakudele saatwa N. polgu staabiga, „läbiwäärtimistele”. Tagasitules, kufus ta punawälalased kofku ja pöbras nende poole ülestutsega wäelinnist üleminna ja walgetega ühineda, kus neid „toidetaks, nagu fird ja kohus”. Oma sõnade tõenduseks tähendas ta, et talle 12 miljoni

marka antawat (1). N. polgu punawälalased, kes kõige wahem arenenud, olid selle wastu otjusewõimetud. Nitt, oma muinas-lugu „Naanani maast” korrates, kufus aga rutulisemale otjustamisele. Salk, punawälalast, ligitaudu roodu ümber, langes promokatsioonile ohwriks ja läks staabi poole üle, kes Ritti ümbritses. Kuid keegi teadmuslikum punawälalane oli see üle polgu seljataga hädakäsi tõitnud. Ritt, etteaimates, et lugu pahaks muutub, kadus kaewitunde liini taha ja temale järgnesid eijueele wiidud punawälalased.

Et saanud ülejäänud püsigei kätte wõtta, kui waenlase soomusantud tallaletungisid, wägedesje hirmusegaduist ja meelekaotust tures. Meie aheleid nõtkusid ja algas taganemine, alalises waenlasega kottupuntimises, kogu aeg juurtaki tule all. Wäerinnalt wenisid moonawoorid, polgu uventaar, wäljalastfaretid. Meie wäerind, strateegide feeles, oli läbimurtud.

Peade wäerinna läbimurde üle wõeti Pihkwa kommunistide poolt hooga wastu. Parterliikmest — teda wäejookstute wastu, teda üleskõne wäesofades — seati linna laiali. Uhelajal algas plaaniliselt kroonu waranduse, ajutuste ja ladude ewatueerimine.

Õimejed wäejookstid ilmusid ühtikult, portised, wähaldamud, hirmus. Mende rewolutsioonilise jüdametumistuse pihka koptades, peatadi nad kinni ja saadeti komendatuuri. Hiljem, kui igajugune wõimalus kadunud wäejookstid taganewatest wägedest ära tunda, lasti wäed wabalt läbi. Päältuagijate jónades järele pole punawäesofadel isekralitka suuri taotusi olnud: sõjawäed on lihtsalt waenlasega kottupuntides tagajäänud.

Parteikomitee, kubermangu ja linna-freisitaiideajawate komiteede liikmed jätsid täieliku sõjawarustuse juures alles juis linna maha, kui raudteejaamas Pihkwa II waenlase taugejuurttitide kuulid lõhkesid ja taganewad punawälalased sildasid täitfid. Seltjuehades lätsid õigetes ridades, ahela jarnajekt, mööda kohanowla bulwaari mõlemaid kónnateid, 10 sammu kanguel üksteistest, püsifid lastewalmis, ees padrunite woor, tatta kuulipildujat.

Sõjawägesid Pihkwa piirkonnas on walgetel wahje, needid segatud (eestlased, soomlased, Wene walgetaardlased ja ülejookstid). Wäesofad demoraliseeritud ja enam wastawad rööwkäigulistele kallale tungimistele ja riisumistele kui pikale wältawale sõjale. Minult wahem löögirittam päälerõhumine ja Pihkwa pöbrat tagasi Nõukogude Wenemaa linnade perre.

D. Saarik („Jõwestija”).

Punane wäerind.

Teated 6. juunil.

Lääne wäerind.

Uunuse fihis tulewad meie wäed uutele seifukohtile, mis põhjapool Uunust. Walgesaare ja a ma piirkonnas awasid soomlased meie eelmäe salkade päale püssi ning kuulipildujate tule.

Soome lahes kätsid meie miinipaadid koporje lahes, kusjuures neile waenlase weeralune paat kallale tungis. Miinipaadide suurtüki tule läbi lasti weeralune paat põhja.

Narwa fihis, Isonapool koporje lahte, tulid meie wäed waenlase päälerõhumise surwel uutele seifukohtile, mis 30 wersta Isona-läänepool Krasnaja Gorka. Gorka fihis — Jamhuri raudtee piirkonnas wõtsid punased wäed wõideldes

Kõigi maade töölised ühinege!

Uksiku numbri hind 60 kop. Raudtee! 65 kop.

Toimetuse kónetunnid
on igal tööpäewal 2—6 õhtul.
Tel. 243-29.

Talitus on awatud
igal tööpäewal hommiku kellal
10—4 pääle lõunat.
Telefon 663-89.

Telliimiste hind:

1 kuu — 15 rubl., 2 kuud 30 r.,
3 kuud — 45 r.

Talituse ja toimetuse aadress:

В контору газ. „Звезда”, Петроград, Социалистическая ул.
(б. Ивановская) 14.

Aadressi muutmise 1 rubla.

Kiferino jaama ja mõned fälad ära, 30 wersta läänepool Gafshinat.

Luga piirkonnas eelmäe salkade luuramiskäigud.

Baranowitschi piirkonnas wältawad wõitlused 15 wersta läänepool Meswitschi edasi.

Lõuna wäerind.

Mariupoli piirkonnas jätsid meie wäed waenlase päälerõhumise surwel Hlebobaronka jaama maha. Bahmuti piirkonnas taganewad meie wäed päale ügedate lahingute Dnepr jõe põhjapoolsele kaldale. Luga fihis piirkonnas jürus waenlane meie wägesid suurte jõudude kaasabil Olhowi ja Ushakowi fälade piirile, mis 20—40 wersta põhja-lõapool Luga fihis. Wõitlused ses piirkonnas wältawad edasi. Nille rowka fihis käwad lahingud waenlase juuremate jõududega põhjapool Nikitrowkat. Ust-Belofatitwenstaja ja Etaterinstaja piirkonnas taganewad meie wäed waenlase eduluse ja foondatud jõudude tõttu uutele seifukohtile.

Welikofnashewi fihis paiskasid meie wäed pääletungimisele afudes waenlase Esjanit-Ukrai jõe taha.

Jõu wäerind.

Meie pääletungimine wälal fõigil fihidel raugemata hooga edasi.

Kohikhat tagajelaks.

Ufati wäljasõit on keelatud, kuid sellepääle waatamata, lahkuwad kodanlased ja reaktisioonilised elemendid linna, weoriistu tarwitades. Wiimasel Dauma koosolekul efines kindral Nardshin rahustawa kõnega, tähendades, et paanika põhjendamata olla. Ufas wiibiw staab, mis meie wastu opereeriwat wäge juhib, läheb Elhej-binski. Uhes kaotustega wäelinnil walitseb Dmaki walgetaardlaste keskeli rõhutud meeleolu. Kohikhat seifukoht on Jekaterinburgist üle wiidud.

Jekustki piirkonnas awanes rewolutsioonil wäelinn. Mässajatega ühinesid mõned sõjawäesofad; rewolutsiooniliste wägede juurede kogunud ülejookstid „rahwawäest” Siberis arreteriti palju rahwawäe ohwitseerisid, teda jüüdistatakse kadettide poolehoidmises. Sõjawangide jutustuse järele ei ole Kohikhatil tagawarawäge — fõit on jaadetud wäelinnile.

Wäljamaalt.

Gnamlus liitriikide laewastikus.

„Jõlfes Dagblad Politiken” teatab, et Baltimerel ja Soome lahes riislewate Prantjuse sõjalaewadel mässjud olid, mille tõttu meeste kottuseadet nende pääl muudeti. Ingliise laewastiku admiralilaewa „Kurasoni” mehed hakkasid mässama, mille tõttu laew Ingliismaale tagasi saadeti. Teiste teadete järel on Ingliise ja Prantjuse sõjalaewade wääl, mis Balti meres ja Soome lahes sõdawad, rewolutsiooniline käärimine, ja Prantjuse mere-meeste keskel tehtakse enamliht kihutustööd.

Saksamaa ja liitlased.

Polnapäewal algasid Amerika, Ingliismaa, Prantjusemaa ja Italia eriteadlaste istumised ühise wormi leidmiseks Saksamaa wastuettepaneku päale.

Clemenceau teatas, et tema kindlasti sakslastele järelandmistele wastu on. Ar-

TÖÖLISTE KULTUUR.

Beel ford „meie lähematest ülesannetest“

Minerajases „Töölise kultuuri“ numbris (nr. 116, 1. juunil 1919) kirjutab fms. Afs „meie lähematest ülesannetest kultuuri põlul“. Artikli põhjusemõtete vastu ei hakka wiisi keegi waidlema. Nad on küllalt tuntud, nad on juba „aabitja tädeks“ muutunud. Artiklil on aga meie arvates teine wäitene wiga. Nimelt, ta on oma iluunimisega aastat taks hiljaks jäänud. Praegusel filmipilgul ei leia meie artiklis ülesloetud ülesannete lestel ühtegi, mida wõiks nimetada „lähema tulewiku“ ülesandeks. Kes meie sotsialistliku kultuuri väljal wähegi on tõotanud, see teab, et nad kõik on juba „lähema minewiku“ ülesanded.

Tooime, näituseks, järgmise wäitje wäljandite. Afs kirjutab: „Meie üldine ja eriharidus igal töölal mõlemist soost lastele lastele makjuta ja junduslik mitte ainult 16, waid 17 aastani. Ka päle 17 aasta on kõiifugu haridus, kas tõrgem, eri-ehi üleüldine haridus makjuta, kuid mitte enam junduslik. Sellekohaselt on ka kooli õpetama korraldada“.

Wõime fm. Afsi rahustata. Wene f. f. n. wabariigi töökooli põhjuseaduse järele on kõik üleüldine ja eriharidus mõlemast soost lastele makjuta ja junduslik mitte ainult 16, waid 17 aastani. Ka päle 17 aasta on kõiifugu haridus, kas tõrgem, eri-ehi üleüldine haridus makjuta, kuid mitte enam junduslik. Sellekohaselt on ka kooli õpetama korraldada.

Edasi kirjutab fms. Afs: „Mõine hariduseandmine mõlemist soost lastele peaks kiriku waimulikust mõjust täiesti waba olema, kuna õpetus ühisfondliku loowa töö külge ligidalt seutud oleks“.

Jällegi wõime wastata: praegune kool on kiriku waimulikust mõjust täiesti waba. Kus ta ühikutele juhtumisel jeda mitte pole, jätti tuleb lihtsalt kohalike nõutogu haridusloimeforma poole pöörida, et jee jeda wabariigi kooliseaduse põhjal wiibimata „wabastats“. Ka õpetus, mitkangel kui oluford lubab, on seotud loowa töö külge.

Õpetandub, ülespidamise, riided ja kõik muu laste tarwidused (sic!) annaks riik makjuta“.

Sms Afs peaks teadma, et riik teeb jeda juba. Ta peab täiesti ülewel kinnend hantand lapsed. Ta on laste toituise makjutaks tunnistanud.

Mii on lugu ka kõige teiste „ülesannetega“, mis kalduwad „kultuuri demokratiieerimisele“. Kui fm. Afsile tundmata

jellekohane riigi hiigla tegewus, kui ta ei ole näinud oratut kirjandust, mis ilmunud jee alal, kui temale on täiesti wõõrad kõik need mõtted, mis meie Peterburi selt-konnasli lugemata korrad jaid awaldatud kooliõpetajate konferentsidel ja koosolekutel, awalikludes kõnedes, asunduste kongressidel, ijei künnetes „Töölise“ ja „Edasi“ artiklites; lõpuks kui tal pole täpärast „Nob. B. U. H. K.“ minewaastane ekeim-ploar, siis wõiks temale joomitaba „Gesti Kooli“ minewaastasi kogumummet 10-12, kas tõlgetena aratrukitud kõik wõlitjuse määrused, mis praeguse töökooli tegewust juhivad.

Mõndasamati on meie arvates wananenud artikli teke oja mõtted, mis täpitaow „uue proletariile kultuuri loomist“. Ka siin on juba ligi lahe aasta jooksul elu tuhat lorda fm. Afsi poolt seatud ülesanded läbiõelunud ja neid ära jeebida püüdnud.

Aga mitte sellearwis ei mõtnud meie kätte jule, et fm. Afsi rahustada, kuigi artikkel jeeuuejst paneb põhjalikult järele mõtlema. Meie, hariduse koolkohtade ligidalt töötajad, seisaime arwamises, et kõik need hiigla ülesanded sotsialistliku kultuuri loomises, mida meie sotsialistlik riik on wäljakuulutanud, millest meie oma töö juures nii ülekujatud, mille üle meie künneid ja sajad korrad kõnelenud ja kirjutanud, on juba omale teed rajanud juurte raswushullade juurde. Müüd aga tuule ilmfiis et haritud seltimese meie ümbruskonnast wael kõike jeda „lähemate ülesannete“ hulka loeb ja tema artikkel leiab ruumi „Edasi“ lehesüljel. Uhes sellega hakkame meie arusaamisele jõudma, mispärast elu meie „ülesannete“ elusje mitimise juures nii tihti on ebasõnnestanud ja eitaandib tagajärgefi wäljastanud.

Meie tahamegi wähefeks üleminna nende tagajärgefi juurde. Müidu mõitsa meie wäide eht jätta sellegi juures muljet, nagu ei näeks meie lähemas tulewikus mingisugusi ülesandeid. Nagu elaks meie enda arwamise järele, juba misiks kulsjes eas, kus kõik ülesanded teostatud, kõik eesmärgid tätejaadud, kus ees ainult uued õttje ja wäljastandmise ajajärgud ja pole enam karta ega oodala mingit häwitawat talwet. Beame kohuleks wiibimata tõrwaldada niifugust ekkarwamist. Ei, meie ei loe ka praegust seisuforda rahustawaks, ümberpöördud, ta on hädaohklik,

mõnikord otse katastroofiline. Ka meie arwamise järele on lähemaid ülesandeid palju. Kuid meie ei näe neid enam mitte jään, kus fms. Afs, waid koguni teijal.

Jah, meie oleme jõudnud wälja proletariile kultuuri aabitja tõebedest. Meie oleme aluse pannud tulewiku riigi sotsialistliku haridusele ja kunstile. Aga alus-tiwi panemiseft on wael kangel jee filmipilt, kus hiiglaw kultuuritoda walmis jaab. Jsearwis kangel on ta aga siis, kui ehitustöö nõnda jaab toimetatud, nagu jeda meil ja terwel Wenemaal jeniini on tehtud. Et jeda töö wäljastus ilustreerida, jeks toon paar näitust.

Peterburi linna töökoolid, tektinud juu-reenas revolutsiooni tseitramis, waltijuse filma ja wäljastata hoolle alk, peaksid olema eestujulised terwe riigi kõihta, terwele maailmale. Tõepoolest on aga seisuford koolides niifugune, et Peterburi kommunistliku parteikomitee awalikus kirjast ajalehes „Gestpnaa Kommyas“ pidi tunnistanama neid koolist „konttrrevolutsiooni pejadeks“.

Kõalehe „Pranda“ ühe artikli järele waltijeb Wasitli jaree töökoolides niifugune korralagedus, et kohaline nõutogu haridus-toimefond kõigeparemaks peab ennast koolide tegewuseft täiesti eemal hoida.

Weel enam wäljastamatamata on seisuford Moskwa koolides Moskwa „Nob. B. U. H. K.“ de kirjelduse järele.

Kui nõnda on lugu jelle ülesande teostamijega, mida fms. Afs nimetab „kultuuri demokratieerimiseks“, siis ei ole ta palju parem „uue proletariile kultuuri loomijega“. Tuletame meelde ka siit paar ühtikut, kuid piltlikku fakti. Proletariile kultuuri tektajutuse, n. n. „Proletkult“ loomise pälele on waltijus kulutanud miljonilised summad, awades tema tegelaste ees kõige lahendamad wõimalused loowaks tööks. Ja waatamata selle pälele oli sunnitud töölise klass, nagu teada, tunnistanama, et terwes „Proletkult“ tegewuses ei leidu praegu midagi õistohest proletariile, mitte kodaniliseft ilmaft pärit tegewuswiija. Otkobritkuu revolutsiooni aastapäewaks kulutas waltijus uuesti Peterburi linna ilustamijeks mümed miljonid. Jgatsugu plakatide, wärwipiltide walmistamine, ehituse ja platjide, uulit-jate ja fildade dekorierimine jai usaldatud Hariduskomisjariaadi kujutawate kunstide ojaforma kätte. Ming nimetatud ojafond „ilustas“ linna niifuguse futuristliku ja kubistliku waimustusega, et töörahwa hul-

gad walju põlguse protesti pibid töölina. Nagu teada, tegi Peterburi nõutogu mai-kuni pidustuse eel koguni õstufeks, et linna ilustamine milgi tingimisel ei pea enam jaama usaldatud Hariduskomisjariaadi kujutawade kunstide ojaforma kätte.

Suurepäraste kooliwõtte semise haridustöö eitaowatesi külgedest, ijeärwis wäljastat-kooli hariduse alal, telame fm. Jeniini kõnes wiimajel wäljastatukooli hariduse kongressil Moskwas. Uhes sellega tähendab ära Jeniir ülekõhistes joomes ka neid ma-janduslikka ja ühisfondlikka põhjust, mis kõitje sotsialistliku kultuuri loomist takistawad. Jeniin jõuab siin awalikult wäga kibeda tõe tunnistanamist juurde. Ta kõi-tateerib muu seas fakti, et kadesolew sotsialistlik revolutsioon on siini wiimajele ajani, ijeärwis hariduse alal wäljastanud, et „on tehtud juuri wõiduajame, ilma wäljastumata kodanilise revolutsiooni raamidesi. Revolutsioon andis wabaduse arwel olewatele jõududele, ja need arwu-lised jõud on waltjekodanilised, jellejama loojungiga: „igatiis enese eest ja jumal kõiitide“, eest jellejama aratrukitud kapitalistliku loojungiga, mis miltlaegi miltlegi muu juurde ei wi, kui kõiitjaka ja wana ta-danilise ülestõusmise juurde“. Piltlikku näitujena toob Jeniir jeda, kuidas wene talu-pojad mõistate raamatukogust laastafid. Selle ajemel, et mõnikord kalliid, kõrge wäartusega raamatukogud terwelt äraande riigile, et terwel rahwal oleks wõimalist neid kasutada, wadafid nad linna misti mõtteta kallite raamatute etsemplaarid laiali, et neid aga oma eromanduseks teha, eht häwitajid nad lihtsalt ära.

Niifugune on lugu haridustööga Wene-maal. Aga kui meie waatleme jedaama töökooli põhja ringkonna Gesti ajun-bustes, siis ei jaa meie mitte palju pare-mat pilti.

Tõsi küll, emakeelse „töökoolide“ ja igatfugu „hariduse jeltfide“ arm on meil rohkesti taawanud. Aga kui meie tähele paneme lähemalt asja kõiitist üla, siis näeme, et mõndanimetand „töökoolides“ waltijeb meil pea igatpööl, arwatud ühtikud koolid, wael täiesti jeejama waltjekodan-line waim. Mõnelpool ulatab ta koguni mitkangele, et Gesti seltfiooni instruktio-nitel tuli koolidest jume waeuaga ijei usudpetust wäljatangutada, nõnda et siin jms. Afs palju ei ektinud, kui ta „hariduse wabastamist kiriku mõjust“ luges wael üheks „lähemaks ülesandeks“. Mõndasamati on lugu ka meie „hariduse jeltfidega“.

Terwitus Ungari töölistele.

„Seltfiktifed! Teated mida jaame Ungari nõutogude tegelastelt, täidawad meid waimustusega, rõ muga. Sõhitaudu pole kahte kuudli nõutogude waltijuse tektimiseft Ungaris, aga organieerimise mõttes on Ungari töörahwas meist juba nähtawasti ette jõudnud. See on ka arusaadam, jeeft et Ungaris elanikkude üleüldine kultuuriline talapind märkla tõrgem, pälelelele tööliseft üleüldises elanikkude arwus wõrratult juurem (kolimemiljoniline Budapest — tahetfamijoniilise elanikkude arwulises Ungaris), lõpuks oli ka üleminef nõutogude waltijuskorrale, töörahwa diktatuurile, wõrratult tergem ja rahulikum.“

Wõime asjaolu on aga ijeärwis tähtis. Suurem oja sotsialistilistest juhtidest Gu-roopas, on sotsialistijamaalased kui „Gestpnaa“ poolehoidjad, on jedaarõrd puhast waltiekodanilise eelarwamiste miltkase wajunud, mis wõrdlemisi „rahuliku“ kapitalismi ja kodanilise parlamentilise aastafümnele kas-watuse tagajärge, et nad nõutogude waltijuseft ja töörahwa diktatuurist aru jaada ei wõi. Töörahwal pole wõimalist oma üleilmist-ajaloolist wabastuseftööd täide jaata, kui ta ei tõrwalda neid juhtid enese teekt. Need inimesed usufid terwelt eht jaoft kodanilist waltet nõutogude waltijuse üle Wenemaal ja ei juitunud uue töörahwa demokraatia asjalikust ära lahutad; töötawatehulkade demokraatiat, sotsia-

listliku demokraatiat, mis nõutogude waltijuses sebastatud, kodanilist demokraatiast, kelle ees nad orjameelsuses pöhitawad, jeda nimetades „puhas demokraatiaks“ eht „demokraatiaks“ üleüldise.

Need pimedad, kodanilistest eelarwamis-est ektiteele wiidud inimesed ei jaanud aru üleilmist-ajaloolistest pöörest kodanilise demokraatia juureft töörahwa demokraatia juure, kodanilist diktatuurist töörahwa diktatuur juure. Nad jeejafid ühte ja eist ijeärwaldust nõutogude waltijuses, Wene ajaloo arenemises nõutogude waltijusega, tema rahwuswahelises tähtsuses.

Ungari töörahwa revolutsioon teeb ijei pimedad nägijaks. Töörahwa diktatuurile ülemineku worm Ungaris pole jügugi jee, mis Wenemaal: wadatahlik kodanilise waltijuse lahkimine, tööliseklassi ühtjuse filmapiltne jalaleseadmine, sotsialistiline ühistunne kommunistilise programmi alus-ter. Nõutogude waltijuse pohi,õoned jaawad nüüd jeda selgemaks: mingisugune teine waltijus, töörahwa kõiitide ja proletariiatiga eesotjas pole maailmas kujagil wõimalist, pälele nõutogude waltijuse, pälele töörahwa diktatuuri.

See diktatuur oletab halastamata tare-dat, rutulist ja õstustawat wäguwalla tar-witamist eksplooteeriwate, kapitalistide mõisnikude ja nende sabasõrtjate wastu-paneku mahajurimiseks. Kes jellest aru ei jaa, pole revolutsionäär, jeejuguft on tarwis foristada töörahwa juht eht nõu-and, a kohalt.

Aga mitte wäguwallas üksi ei peitu töö-rahwa diktatuuri põhjooned. Pää asja-likkus jeejab töötawate kõiitide eeltfaktade organieerimises ja dissiplineerimises, tema eeltwäes, tema ainjamas juhtis — proletariadis, kelle sihtis, sotsialismi linna, igatfuguft jeltstkonna klassesje jootumist taot-tada, kõiiti „teltstkonna kõiitmeid töölle jui-dida ja igatfuguft eksploatfiooni häwitada. Jeda jibii pole wõimalist korraga ellu wiia, ta nõuab õieti pika ülemineku aja-järku kapitalistilist sotsialismile, — ja jee-pärast, et tööstuse ümberloominne mitte nii terge pole, jeejapärast, et põhjalikudeks elu-korra muutusteks aega kulub, jeejapärast, et harjumistest waltiekodanilise ja kodanilise majapidamisega alles pälele pilalift rasket wõitlust üle jaadafeks. Seepärast kõneleb ka Marx täieft töörahwa diktatuuri ajajärgust, kui üleminekuajast kapitalismist sotsialis-mile.

Kogu jelle ülemineku ajajärgu wältijel panemad pöörele wastu nii kapitalistid, kui ka nende hulga arwuftjeb tagajookstid kodanilistest intelligentsist teaduristilist wastu-tõrkudes ja juur hull waltiekodaniliste har-jumistega ja traditfioonidega“ ektiteele wiid töötawaid kõiite, muu seas talupoegi. Kõiknõudjed, kaitfufjed, neis kõiitides on paratamatud. Talupoeg, töömehene, kõiab sotsialismi poole, loeb töörahwa diktatuuri kodanilise diktatuurist paremaks. Talupoeg, leiwamühijana, kõiab kodanilise poole, waba laubitsemist ihaes, j. o. taga „harjumis-tele, wanale, jeaduslikkule“ kapitalismile.

Et töörahwas talupoegi ja kõiiti waltiekodanilist kõiite üleüldise enese järele

wõiks wiia on tarwis proletariadi diktatuuri, ühe klassi waltijust, tema or-ganiseerimist ja dissiplineerimist jõudu te-ma keltendatud wäguwust, mis toetab kogu kultuuri, teaduse ja kapitalismi tehti-kat wõitluse pälele; tema proletariilist lähe-dust iga töölise psühholoogiale, tema au-toritetti wõhem arenenute, poliitikas wõ-hem kindlate tööinimeste ees kõiitist eht waltiekõõstuseft. Ednade looptimiseft „de-mokraatiast üleüldise“ eht „ühtluseft“ wõi „töö-demokraatia ühtluseft“ kõiiti „töö-inimeste üheõitluseft“ jne., — mida waltiekodanlasteks muutunud sotsiaal-maturah-wustafed ja Staatsy jüingrid nii õhtralt tarwitawad, — jeejaguse jonaede tegemine ei paranda asja, jee ajab ainult rumu filma, kõneleb auks pähe, pimestab tead-wust, kõwenab endist naridust, põimust, kapitalismi, imperialismi ja kodanilise de-mokraatia miltkaga.

Klasside häwitanne, — mis pilalife ja rasket, klassi wõitluse aj, ei laa wael pälele kapitali waltijuse kufuamist, pälele kodanilise riigi puru-stamist, pälele töörahwa diktatuuri teje-seadmist nagu wana sotsialism ja wana sotsiaaldemokraatia puupääd endile eitela-jutawad, waid ta muudab ainult omi worme, mõnes kõiites wael ägedamaks minnes.

Klassi wõitluseft kodanilise wastupa-neku, põitluse, miltka, õistewõimuruse ja waltiekodanilise kõiituseft wastu peab töö-rahwas oma waltijuse ees jeeima, oma organieerimist mõju kindlustama, nende kõiite „arapoolust“ mõtta mõttes. Jee

*) Awaldatud artikkel on fm. Jeniini kir-jutatud Ungari töölisele.

Tõlge hariduse asemel leiame siin enamatki kodanlike isikute tergeid näitemänge õhtuid võimalikult lihtsate programmide ja mita tantsumänge. Mis muutub meie Peterburi „Proletkultuse“, mis, pärast seda, kui ta näiteks D. Peterjoni valgesse Gessise põgenes, ei avalda ta ülepää enam mis-ki elumärki. Nüüd on selle juures meelde tuleb, kuidas vimal ajal ühel Proletkultu koosseisul, vahepeal nende riikide kirjutas, järele D. Peterjoni enamat igatpidi tõlgete tõbrahwa kuluuri tantsumänge pühapäev maalida.

See kõik on väga häle, vastata, võib olla, etteotsad näidete pääl. Aga misjagu on siin teed kõlde nende jagavate pühapäevade, kõrvalepanemise, kui neid teid ülepää leidub? Misjagu on siin need mõjuvad ja tõlised „lähemad ülesanded“ kuluuri väljal?

Meie arvates ei ole praegusel filmi-õhtu liiklul arvamisel misikilgi tähtsust. Kõik see võib olla ainult objektiveel, teaduslikul seisukorral mõistmises. Ning järelepanema ajalooliste protsesside uurimise meetodet kasutades, mis filmi arvamisel oli jossialistlikus ja kommunistlikus ilma-vaates, nimelt ajaloolist materialismi mõime meie rahuljelt filmipiltu valgus-tada.

Meie teame et kõik see inimese ühis-loomu väärtuste kogum, mida vana termi-noloogia järele nimeatakse „vaim-likult kultuuriks“, ei ole miski muu, kui teatava ajajärgu töötamise viisidest ja töö protsessidest väljakusmav mõistuse, tunde ja tahtelma tegemise väljendus. Mõistuse viisidest, seia ja hävitamise ajal ülemineku järgus tuleviku ilma ei võid aga olla mingisugusi selgeid, suure-pärajelt avanemaid töötamise protsessi-ega misikilgi majandusliku õitset sel lihtjal põhjusel, et pea terve tööstus, terve ma-jandus laub varemaste. Aga meie teame ka, et töötaja rahval mitte üksi Bene-maal, vaid teres ilma on kindel tung kaaluda valitsevat elat fonda ning ehitada uut. Arusaadav, et kõik suured revolutsioonid, kõik hiigla pöörded ajaloo-s ei jänni filmipiltu kirjutega, vaid terve aastate rea jooksul. Sel ajajärgul võid-avad määrata hävituse ja puhastustöö-tõttu ettevalda teatavad töusud revo-lutsiooni loovate jõudude tegemise. Suurte võitude järele võivad kätte jõuda ajutiste kaotuste, pettumuste, üegi vähe-mate katastroofide ajad. Kuid lõpuil w it jääb ometi sellele, kes järeleandmata, misikilgi ja sihtilultalt saab alata eadasi pühapäev kaudelt nähtavale eesmärgile. Sel on elujõudu jels, et vastupanna kõikidele ajutistele päaletungimistele ja vägivallale. „Kes talgi ei heida meelt, vaid oma enesepalgava vaimustusega saab taunits tegema kõige raskemaid fil-mapilte elus. Ning niisugune on töötaja rahvas, vaatamata kõikide eesjammude

pääl, mis ka tema juures ettevaldub. Ja jellepärast saab tema tõusma üksteis-õhtu viisid. Kui meie selle mõistuse teadvalt usume, siis ei ole meil mingit digust meelt heita. Üegi kõige raskematel filmipiltudel peame meie mõistma, et elu on võitlus, kus meid mitte igal sammul ei oota võidupärad. Ning praeguse fil-mapilgu raskusi nähes peame meie jätma rahuljelt ja kindlalt. Meie peame kõige tegema, et mahajäetud jossialistliku hariduse waenlasti ning võita temale üksi poolehoidjaid. Ka praegusel filmipilgul, kus Peterburi linna all waenlaste suur-tiikid kajaavad, teeme meie edasi järjekind-lalt ja viisalt oma tööd. Püüame tõsta seda, mis on langentid hoolituse, pühapäev ilma jeda, mis meil puudub täiesti. Aga peame meelele jeda, et võitluse on meil ühekorraga luua jossialistliku teadust ja kunst, kui pole veel olemas jossialistliku ühiskonda. Sel mõdul, kus kasvab viimane, saab ka tasuvama jossialistliku ihuavaade ka haridus. Saame parandama neid wigu oma koolides, mida mär-kajime, pühapäev kõrvalepanda ebaloomuliku nähtusi meie hariduse jeltides. Hakkame juurema hooga looma tõhsti jossialistliku kirjandust, kunst, teadust. Arme loodame mitte enam niipalju „riigivaltuse“ pääl, nagu jennini. Mitte teda üksi ei tule ko-hustada, vaid igatühte ennat. Jätame lootusteta ja loiu oleku ning hakkame hoo-lega kas wdi kiva fondama tuleviku kul-tuurikoja jaoks, usus, et tulevad peagi õnnelikumad põlvkond, kes oma pääl wõ-tavad tõrgemad ehituse ja ilustustööd. Nõndapalju võits ütleb üleilubistes joon-tes filmipilgu mõistmises tohta. Misju-gused oleks lähemad praktikised ülesanded, järelepanema kooli ja väljaspool kooli hariduse asjus, jelle üle ütleme pitemalt järg-mine kord.

J. Jürgens.

Räti noorsoo ühifus.

Siljuti ajutati Petrogradis Räti kom-munistide erakonna eeswõttel noorsoo ühi-fus, kuhu liikmeteks noori inimesi 14.—23. aasta wanaduses wastu wõetaks.

Ühifuse eesmärgiks on kommunisti aa-dete laialilaotamine noorsoo keskel, oma liigete kasvatamine teaduslikusteks kom-munistlike erakonna tegelasteks ja nende kultuurilise arenemise edendamise.

Nende ülesannete saavutamiseks orga-niseerib ühifus koosseisul ja ettelugemise nii poliitiliste kui ka teaduslike küsimuste seletamisteks, peab kunst ja kirjanduse õhtuid, mis kindlat proletaarlist iselomu kannavad, loobab partei kirjandust laiali, asutab raamatukogusid ja kirjuseid ning kannab hoolt igajagu waimliste tarwiduste rahuldamise eest.

Ühifuse juhatus avaldas hiljuti ajaleh-tes üleskutse, kus noortele tuliste sõna-

mida ajalugu paratamatult kaela tõmmab sellele, kes minevikust lahti lütleb ja jul-gesti enesele teed murras lootusrikkaste tulewiku, — ainult see klass, kes pare-mad inimesed täis wiha ja põlgust kõige wäikekodanluse ja wilisiluse wastu, nende omaduste wastu, mis wäikekodanluses, wäike-teenijate ja „intelligentsi“ juures õitsemas, — ainult see klass, kes „läbi-põletawas töökoolis käinud“ juudab au-tartust äratada töökoolilase wastu igas töötawas, kui ka igas ausas inimeses.

Sellistilised Ungari töölised! Teie andsite ilmale veel parema eeskütu kui Nõu-kogude Benemaa sellega, et teie kõhe mõistuse ühendada töbrahwa diktaatori platvormil kõiki jossialista. Teil seisab ees tänurikas ja raske ülesanne liitriikide wastu endi seisukohti kaks pidada. Olge kindlad! Kui jossialistide hulgas kõitu-mused tekkivad, kes eile teiega ühtliitustid, proletaariaadi diktaatori teostamisel, ehk wäikekodanluse hulgas — suruge halasta-mata kõitumused maha. Mahalaistmine on iga argliku jaatus sõjas.

Teie peate ainultki seaduslikult, õiglast, tõelikult revolutsioonilist jeda, rõhutute jeda rõhujate wastu, töölise jeda elu-plwaateerijate wastu, jeda jossialismi wõid-duk. Kogu ilmas on kõik, mis ausas tööliseklassis blemas, teie poolt! Jga kuuga läheneb üleilmne proletaarline re-volutsioon.

Olge kindlad! Wõit on teile kindlus-tatud!

Lenin.

27. mail 1919.

dega jildame pääl pühapäev ühifuse liik-meks hakata ja mitte ülekülmest tõrwailets-päälwaatajaks jääda praeguses juures heitluses uue ilmalara loomise juures. Doome jeltelt üleskutsest järgumised wälja-wõtted:

Kewade. . . Juunioo suur ärtamine liigeneb raskel tunniseval sammul. Min-gein teda terwitama!

Päitsepäistilised lewadised päewad mee-litawad meid wälja tolmustest, jumbunud tööruumidest — uus elu kutsub meid wiimsele otustawale wõitlusele parema tulewiku eest, kus walitseb õigus ja töö.

Dma revolutsioonilise andumuse ja wai-mustusega astub noorjugu suure õhinaga tulewiku aadete teenistusse, mispärast ta revolutsioonilises liikumises alati tegewalt oja wõtab, nagu jeda iseäranis selgesti näeme wäljamaadel ja üegi Wätimaal.

Punase Piiteri noored proletaarlased! Kas peame oma seltsimeestest maha jätma? Ühinegem ka meie, jelt ainult ühenduses on jõud.

Meie elame praegu väga tähtsal ajal: maailma imperialistid on awalist jeda kuulutawud terwele maailma revolutsioo-nile. Kapitalistid wõtawad tarwitusele kõik abinõud ja teewad musta kibutustööd organiseerimata töölise hulgas. Jseära-lise agarusega pühawad nad aga noorjoo teadmuseta oja oma kõlwatute eesmärgide hääts wõita. Sellepärast olgu teadmus-liste seltsimeeste ülesanne kõldest töö-kodadest ja wabrikutest noori inimesi juh-tida noorjoo ühifuse, kus nad saaksid tarwilist äratust ja leia ühijel jõul ning wastastikku toetust jeltust kõigile põle-watele päewalüsimistele, mis wõiwad la-hendada üksi töölised. Meie ei tohi filma-pilgukski unustada, et revolutsiooni wõit on ühtlasi ka meie wõit.

Kuna meie paremad seltsimehed, wemad ja üad wõitlusiil wõitlewad, olgem meie nende selja taga walwel ja töötagem kahe-kordse jõuga oma aadete hääts. Jäagu kus jeda ja teist kõit tantsumõttud, kaardi-mängud ja muud tühised ajawitised, kogu-gem noorsoo ühifuse, et arendada oma klassiteadwust, täiendada oma teadmisi ja tarwitada oma waba aega kasuliste asjade pääl.

„Tööle kõik seltsimehed!“

Üleniisi ridasid tuleb ka meie Gesti noor-joole soojalt jildame pääl panna: Neg on praegu niinõrd tõine ja elu nii keeruliseks ning raskeks muutunud, et kuretegu oleks, niihästi ieenese kui seltskonna wastu, loiuult ootama jääda, nagu peaks abi kus-tilt mujalt tulema. Nõed ajad, kus mit-mesugused palumata eestkõitjad meie asju ajasid ja oma häätsarwamise järele meie jaatust pühäsid juhida, on nüüd jääda-walt mööda. Nüüd oleme ise oma elu ehitajad ja meie tulewist saab niisugune, nagu meie teda ise luua oskame ja ju-dame. Sellepärast peame kõik oma energia ja tahtmise koku wõtma ning keskendama nende ülesannete teostamise pääl, mis uus elu meile asetab. Ja mida rikkamat meie warustatud oleme teoreetiliste tead-miste ning praktikise ostmisega, jeda pa-remini ja kergemalt saame meie kõige-ga hakkama. Seba warustust toimetame aga kõige edurikkamalt nooruses, mil waim wärske ja wastuwõitlik.

Sellepärast eneseharimise töole kõik noo-red seltsimehed!

Kes on „Internatio-naale“ luuletaja?

Wist ei ole ühtki seltsimeest, kes ei ole kuulnud laulu:

„Nüüd üles, teda needus rõhub,
Nälg, orjus iftes hoiawad,
Keeb mässul rind — las wõitlus lõhub
Nõed kütled, mis meid koidawad!“

Kuid wähe on wist käll neid, kes laulu luuletajast midagi teawad. Selle laulu luu-letaja on Prantuse jossialist Eugen Potier, kes pääl Pariisi töölise mässu mahaju-rumist 1871. a. poliitsei eest põgenema pidi. Potier jündis 4. oktoobril 1816. a. Pa-riisi. Arweti poolest oli ta jdonistaja ja tegi igasugu mustrid wabriku tööde tarwis. Selles asjas oli tal kunstiline and. Nue-teristamine aasta wanaduses hakkas tugeba wabariiklaste ja pühendas kõik oma taht-jeu wõitlusele wabaduse eest, mida tolle-aegne kuningas Wudwig-Filipp Prantuse pähwil 1848. a. wõitles tulewane laulit Pariisi barrikadidel. Rahwas wõitis.

Prantusmaa sai wabariigiks. Kui töölised une korra juures kodanlike walituse jõi-udega töbrahwa walitust kõrvalepanda lahtid, läts Potier jossialistide juure üle. Tolleragejete töölise kogumised olid riigi-asjus nii wäikesed, et kodanlased ka wa-baduse juures töölisi piitsutasid. Jälle puges Prantuse troonile uus kuningas Napoleon III. Raskel aastail jai Potier orjastatud rahwa juure kui arusaaja wõit-leja tulewiku eest. Napoleon III. walituse ajal pidi Saksamaa Prantusmaaga sõda pidama, mis Prantusmaa maharõhumi-sega lõppes. Nüüd töusid töölised 1871. a. üles ja wõtsid wõimu oma kätte, töölise kommuni wäljakulutasid. Xiifana kui töölise klass wõimu oma kdes pidas, töölise Potier kommunistlike kordade ja-luleseadmise kallal. Eõpust ühineid Prant-juste ja Saks kodanlased, et õimeist kassit, töö ja õigluse riiki luua, werese ära uputada. Töölise wõim kestis kõigest 72 päewa. Waiskajate suurkäid pühkisid Pariisi kommuni maapinnalt ära.

Potier wõitles mõne teiste julge-juhtidega wiimse minutini.

Algajid kolebaid kodanlaste kättemaks-mise päewad. Potier'li õnnestas ära põge-neda. Mõni aeg oli ta Pariisi eellinnades warjul. Sel ajal kirjutas ta oma sure-mata laulu, täis usku wõidetud, kuid wõitmata kommunismi sisse! Pääl jeda jõitis luuletaja Amerikasse kust ta weel enne surma oma kodulinna, Pariisi tuli.

Ta suri 1887. a. Internatsionaal (Gesti keeles tähendab ta rahvuswahelist ühen-dust) sai arhiwats töölise laulule alles kümme aastat pärast tema luuletaja sur-ma. Muusika Potier sõnade järele kir-jutas Prantuse jossialist Degeiger. Kui töölise laul 1891. a. trükitis ilmus, and-sid kodanlased ta tohtu kätte. Kodanlaste arwamise järele oli suur kuritöö kõigi maade töölisi üleskutsuda üksteist mitte tappa. Kohtuasi suurendas weel huiw-laulu wastu ja teda hakati igas Prantus-maa nurgas laulma. 5 aastat pärast seda nimetatid jossialistid ühijel koosseisul teda Prantuse jossialistide hümnuseks. Kattu hakkas ta laiali lagunema ja pea teadsid kõik rõhutud, wendilise ühenduse eest wõitlejad töölised Internatsionaali. K.

Kirjandus.

Gesti kommunistlike sõja-wäe kirjandus:

1. Tarwilikumad sõjaasjanduse ühi-fud j nad ja üteluses Wene ja Gesti keeles. H. 1.50 f.
2. Oppigem sõjaasjandust. H. 15 f.
3. I. Mis asjamees on punase sõjamees? — II. Pea mees seltsimees punajewälanel. H. 15 f.
4. Meie lipp. H. 15 f.
5. I. Juhatuskiri punajewälanel. — II. Juhatuskiri sõjariistadega ümber-käimiseks. — III. Joda püssil. H. 35 f.
6. Wiichnjaakow. Kuda heaks märgi-lashtaks saada. (Jumumisel.)
7. A. Bed. Oppige kuulipildujaga ümber käima. H. 15 f.
8. Algin. Meeslepidamisel punase sõjamees instruktore. (Jumumisel.)
9. Marssimise juhatused. H. 35 f.
10. Püssilaskmise juhatus punase sõja-wälajele. (Trükitis.)

Revolutsiooniline ja kom-munistiline töbrahwa kirjan-dus.

- Marx ja Engels. Kommunistlike partei manifest. H. 2.40 kop.
- H. Pöggelmann. Ühtlane elamisraha. H. 75 f.
- H. Waktman. Imperialism. H. 3 rbl.
- M. Jettin. Wõitlus wabaduse ja rahu eest Benemaal. H. 40 kop.
- E. Troiski. Nõukogudewalitus ja rahvus-waheline imperialism. H. 1.20 f.
- E. Troiski. Oktoobri-revolutsioon. (Trükitis.)
- J. Stelkow. Mists me kommunistid oleme. (Trükitis.)
- Glugu Gsimine Mai. H. 60 f.
- G. Sinowjew. Töölisepiha 1. mai. H. 80 f.
- H. Pöggelmann. Kommunistiline (III) In-ternatsionaal. (Trükitis.)

Päälada Gesti töbrahwa kommuni kirjastusafakonnas, Peterburis, Fontanka, 53, Tel. 4-36-02.

Wäljaandja: Benemaa dom. Partei Gesti Osak. Peterburi Komitee.

Wastutaw toimetaja: Toimetuse sekretär.